

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Ivre Patronatvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

fidelitatis inhiuit, ne in iudicio ecclesiastico de sæculari feudo responderent. Itaque præfatus episcopus in eos velut contumaces, executionis sententiam promulgauit, &c. *Et infra:* Mandamus quatenus præfatos milites ab excommunicatione, contradictione & appellatione cessante, absoluas, &c. *Et infra:* Deinde causam per dominum fundi iubeas terminari: & si ipse malitiose quid distulerit, tu ei, sublato appellationis diffugio, debitum finem imponas.

ANNO
CHRISTE
1175PARS
XLVII.

DE IVRE PATRONATVS.

CAP. I.

Idem Cantuariensi episcopo.

DE iure patronatus capellæ de Stretton, hoc tuæ discretioni mandamus, vt si * R. Brito ipsum comparauit, cum inconueniens sit & inhonestum vendi ius patronatus, contractum illum, sublato appellationis remedio, irritum denunties & inanem, ipsumque, fretus auctoritate apostolica, non differas reuocare.

CAP. II. *Idem Bathoniensi episcopo.*

Dilectus filius noster nobilis vir comes S. transmissano bis insinuatione monstrauit, quod dum illustris rex Scotiae patrimonium suum detinisset occupatum, quibus voluit, & prout voluit, ecclesias, quarum gerebat patronatum, eo inconsulto concessit. Quoniam igitur ex iniuncti nobis officii debito tenemur vnicuique iura sua integra seruare, nolentes etiam quod præfatus comes occasione tali ius patronatus amittat: fraternitati tuæ, &c. quatenus rei veritate diligenter inquisita, si ita esse tibi constiterit, intrusos amoueas: & si idoneæ personæ ab eo qui ius patronatus & præsentandi personas habet, ad præscriptas ecclesias fuerint præsentatæ, & personas ipsas de consensu & consilio prælatorum, quorum interest, de præscriptis ecclesiis, contradictione & appellatione cessante, inuestiges, nec ipsas contra formam iuris exinde a quoquam grauari permittas.

Idem

ANNO
CHRISTI
1179.CAP. III. *Idem Cenomanensi episcopo.*

Super eo quod subiungere voluisti, si de præsentatione presbyteri, inter aliquos quæstione suborta causam contigerit alicui delegari sub hac forma, vt si constiterit ius, de quo agitur, ad alterutram partium pertinere, ad præsentationem eiusdem de persona idonea ordinet ecclesiam appellatione remota, an liceat delegato iudici, in scio diocæsano episcopo, archidiacono vel archipresbytero reclamante, præsentatum sibi clericum in possessionem ecclesiæ mittere, præsertim si ignotus fuerit præsentatus, aut minus idoneus, aut si archipresbyter, aut archidiaconus, aut episcopus ad quem institutio pertinet, appellauerit, vtrum eorum appellationibus sit deferendum: hoc tuam volumus discretionem tenere, quod licet quæstionem quæ de præsentatione vertitur, appellatione remota, committamus alicui terminandam, non tamen intentionis nostræ est, diocæsano episcopo, vel archidiacono, vel archipresbytero præiudicium generare. Ideoque præsentandus est illi, qui instituendus fuerit, & tenebit eorum appellatio, si videntes iuri suo detrahi, duxerint appellandum: quia non illis, sed partibus inter quas causa commissæ est, appellationis remedium est sublatum.

Pars capit.
Tua nos
duxit. supra
de ordina-
tis.CAP. IV. *Idem illustri regi Anglorum.*

Quanto te diuina gratia summaque prouidentia maioris gratiæ priuilegio decorauit, tanto viros religiosos maiori debes caritate diligere, & iniustitiis suis manutene propensius & fouere. Causæ patronatus ecclesiarum ita iunctæ sunt & connexæ ecclesiasticis causis, quod non nisi ecclesiastico iudicio valent diffiniri, & apud iudicem ecclesiasticum solummodo terminari.

Non sine
ecclesiastico
iudicio cau-
sam patro-
natus diffi-
niri.CAP. V. *Idem Norwicensi episcopo.*

Continebatur in literis a te nobis transmissis, quod cum super decima de Querche, inter magistrum Hubertum, & magistrum N. de mandato nostro coram te verteretur, constiterit tibi quod M. abbatissa sanctæ Mariæ de VVint, pro communi voto, & vnanimi consensu assensum præstante, decimam ipsam prædicto H. concessit,
Concil. Tom. 27. Vuuu

Rad. VVinton. archidiaconus per clauem & librum sibi exinde inuestituram fecit, magister vero N. probauit coram idoneis testibus, quod præfata abbatissa præscriptam decimam sibi prius dederat, conuentu non contradicente, quam ea præfato Huberto dedisset, & quoda diocæsano episcopo eius fuerit concessio confirmata. Vnde quia nos consulere voluisti, cui concessioni innitendum sit, consultationi tuæ taliter respondemus, quod concessio prius facta, si conuentu sciente & non contradicente facta est, robur firmum debet habere. Verum si præfata abbatissa, ignorante conuentu aut contradicente prius prædicto N. decimam suam concessit, & non post multum tempus de assensu conuentus, eandem decimam memorato Huberto dedit, sic vt tibi eam datam fuisse constet, secunda concessio debet præiudicare priori.

CAP. VI.

Idem canonicis fratribus & monachis in episcopatu Saren. ecclesias habentibus.

Ex transmissa nobis insinuatione venerabilis fratris nostri Iocel. * Saren. episcopi accepimus, quod cum in episcopatu de * Saren. habeatis ecclesias, de quibus censum annuatim percipitis, earum rectoribus decedentibus, auctoritate propria easdem ecclesias occupatis, aut etiam clericos in eis ponitis. *Et infra:* Infra duos menses postquam ecclesia prædicta vacauerint, ad eas memorato episcopo, omni occasione & appellatione remota, idoneas personas præsentetis, vt per ipsum curam animarum recipiant. *Et infra:* Illud quoque nihilo minus prohibemus, ne censum vestrum in prædictis ecclesiis sine prædicti episcopi assensu augeatis, sed in eis constituto antiquo censu sitis contenti.

CAP. VII. *Idem Eboracensi archiepiscopo.*

Relatum est auribus nostris, quod quidam clerici in beneficiis ecclesiasticis centum vel ducentarum marcarum redditus possidentes, & proponentes primas vacantes ecclesias a monachis vel canonicis aut aliis ius patronatus habentibus sibi fuisse promissas, ne in illis cum vacant, instituantur alii, appellationem emittunt, vt interim

ANNO
CHRISTI
1179.

arte aliqua suum valeant adimplere propositum. Quia igitur consulis, an dioecetano episcopo huiusmodi appellationi sit deferendum, presentibus tibi literis respondemus, quod cum in Lateranensi Concilio promissiones factae de ecclesiis non vacantibus sint cassatae, praetextu appellationis eorum, qui iam praedictis promissionibus innituntur, omitti non debet, quin ecclesiae, cum vacauerint, de personis idoneis ordinentur.

CAP. VIII.

*Idem abbati Remestrensi & archidiacono * Exoniensi.*

Veniens ad apostolicae sedis clementiam in multo discrimine sui corporis & laboris V. lator presentium, simplici nobis relatione proposuit, quod tempore hostilitatis & guerra, miles quidam R. nomine, fundum R. militis occupavit; quem diu illicite detinens, magistro & fratribus Hospitalis clericorum ecclesiam in eo sitam concessit. Magister vero & fratres Hospitalis praedicti, clericum quemdam nomine R. ibidem instituerunt, qui inde annis singulis soluebat pensionem. Longo vero tempore post praedictus R. fundum suum recuperans per iustitiam, omnia quae alienauerat possessor violentus ad ius pristinum reuocavit, & cum in ecclesia ibidem fundata sciret se ius tantum datoris habere, concessioni, quae memorato R. de praescripta ecclesia facta fuerat, consentire nullatenus voluit. Sed * V. venerabili fratri nostro Eboracensi archiepiscopo apostolicae sedis legato, in * e. ad ecclesiam * tandem presentavit, qui praesente magistro Hospitalis, cui prius fuerat concessa, & non reclamante, eundem V. suscepit, & in praelibata ecclesia ordinavit. Interim autem clericus R. qui eam alieno nomine possidebat, furto irretitus, & exinde, quia crimen eius notorium fuit, rebus furatis in arca sua repertis, grauius puniri metuens, eo quod ad aures regias scelus eius peruenerat, habitum religionis assumpsit: qui infra annum apostolicum adiit, & scriptum apostolici culminis, in quo continebatur, ut si monstrare posset, quod timore mortis claustrum intrasset, de religionis voto absolueretur; a nobis obtinuit, cognito quod timor ille ex praua conscientia perpetrati sceleris prou-

Concil. Tom. 27.

Vuuu ij

niebat. Alias autem literas & ad abbatem de Fontibus, & priorem de Gisseburne reportauit, in quibus continebatur, prædictum Vu. post appellationem ad nos factam intrasse, & ipsum prius fuisse violenter eiectum; illi, amoto alio, ecclesia redderetur. Cumque idem V. a iudicibus delegatis citatus, sibi dari canonicas inducias postulauerit, & ipsi dilationem ei dare penitus renuerint, existimantes quod literæ istæ per falsam suggestionem essent impetratæ, & quod nos de facto non fuisset plenius instructi, a falsa suggestionem ad nos appellauit, & a præsentia iudicum recessit. Iudices vero, quoniam in causa principali sublatum fuerat appellationis remedium, audito testimonio quorundam, qui eundem R. in possessione ecclesiæ illius esse viderunt, & interdum synodalia soluere, eidem possessionem eiusdem ecclesiæ adiudicauerunt, & ipsum per nuntios de eadem ecclesia inuestiri fecerunt. Verum quoniam dubium nobis & incertum existit, an prædictus R. ita nos falsis suggestionibus circumuenire præsumpsit, & nemini fraus propria vel dolus debet prodesse: discretionem vestram, &c. quatenus cum exinde fueritis requisiti, in vnum pariter conuenientes, vtramque partem ante præsentiam vestram conuocetis: & eorum inquisita veritate, quæ hincinde fuerint dicta, & plenius cognita, causam ipsam, appellatione remota, sine canonico terminetis: scilicet, vt si vobis constiterit, quod crimen illud notorium fuerit, quod timore illorum dictus R. religionis assumpserit habitum, & idem V. per archiepiscopum fuerit canonice institutus, ei ecclesiam ipsam, occasione & appellatione remota, restitui faciatis, & libere pacificeque ^{* cōmuni} dimitti, non obstantibus literis nostris, si taliter fuerint, vt diximus, impetratæ.

Nemini
suum do-
lum prodes-
se debere.

CAP. IX.

Idem Exoniensi & VVigorniensis episcopis.*

Si vobis constiterit, clericum de dono militis ecclesiam vendicare, super ecclesia illi, nostra freti auctoritate, appellatione cessante, perpetuum silentium imponatis. Si vero ius patronatus ex dono eiusdem militis in ecclesia illa requiritur, vos causam audiat, & concordia vel iudicio terminetis.

ANNO
CHRISTI
1179.

CAP. X.

Idem episcopo Herefordensi & abbati de Euesham.

Ad aures nostras, G. clerico insinuante, peruenit, quod cum presbyter qui in ecclesia beatae Mariae ante portas Gloucestri, monachorum perpetuam vicariam obtinuerat, in fata concessisset, abbas & monachi ipsius loci diuino intuitu praescriptam vicariam ei concesserunt. Cum autem per praefatum abbatem & capitulum ad eandem vicariam G. dioecetano fuisset episcopo praesentatus, quidam I. de Constantiis nomine, institutionem eius quarundam literarum intuitu, continentium quod idem abbas ei ecclesiam quae primo vacaret, concesserat, impediuit: hinc est quod discretioni vestrae, &c. quatenus si praefatus L. a vobis super hoc requisitus, aliam causam rationabilem non praetenderit, nisi concessionem ecclesiae quae primo vacaret, pro eiusdem contradictione vel appellatione nullatenus dimittatis, quin auctoritate nostra dioecetano episcopo mandetis, vt ad praesentationem praedicti abbatis & monachorum, supradictum G. ad vicariam praescriptam recipiat, & ei curam animarum committat, sicut moris & iuris est, si aliud non est quod eius institutionem debeat impedire.

DE PACTIONIBVS SECVNDO. PARS XLVIII.

CAP. I.

Alexander tertius VVigorniensis episcopo.

VENIENS ad apostolicae sedis clementiam dilectus frater noster magister V. de Flameuill, sua nobis insinuatione monstrauit, quod cum monachi maioris monasterii terras in parochia beatae Mariae de Mertun excolant, ab eadem ecclesia coloni eorum omnia ecclesiastica tam necessaria quam voluntaria susceperint sacramenta: & tamen eidem ecclesiae suas & Canonibus sacris institutas decimas soluere contradicunt, sed de frugibus ei tertiam partem soluerunt, & duas sibi retinere praesumunt. De reliquis autem minutis decimis, vtpote nutrimentis animalium & fructibus hortorum, nil penitus praestare non eru-

Vuuu iij